

SUOMEN HUOPAYHDISTYS FILTTI

jäsenlehti 1/2021

SUOMEN HUOPAYHDISTYS FILTTI
jäsenlehti 1/2021

Sisällys

HUOPAILUA KORONA-AIKAAN Eija Pirttilahti	4
HUOVUTUKSIA KORONA-VUOTENA Mari Hämäläinen	16
KURJAN KORONAKEVÄÄN HELMET Tiina Kerminen.....	22
ERILAISET AJAT Marika Halme	24
EI NIIN PAHAA ETTEI JOTAIN HYVÄÄKIN Mari Jalava.....	28
HUOPAHOMMIA POIKKEUS-AIKANA Heidi Halm	34
VUOSI KORONAA Tiina Mäki.....	40
KORONAVUOSI Leena Aaltio.....	47
KORONAPANDEMIA Sirpa Mäntylä.....	48

ETUKANNEN KUVA

Leena Aaltio: Vaarallinen kauneus, valokuvaus
Olli Levaniemi
ULKOASU JA TAITTO
Anne-Mari Ohra-aho
info@anne-mari.net

Hallituksen jäsenet 2019-2021

Puheenjohtaja

Eija Pirttilahti
eija.pirttilahti@sammallammas.fi

Sihteeri

Tiina Kerminen
tiina4.tuulikk1@gmail.com

Varapuheenjohtaja, kirjanpito

Tiina Mäki
tiina@huopaaajalankaa.net

Rahastonhoitaja, näyttelykoordinaattori

Sirpa Mäntylä
sirpa.mantyla@filtti.fi

Jäsenet

Leena Aaltio
leena.aaltio@gmail.com

Marika Halme
pienotoranssit@luukku.com

Mari Hämäläinen
mari.hamalainen@pp5.inet.fi

Varajäsenet

Heidi Halm
heidi.halm@sci.fi

Maria von Bonsdorff
maria.vonbonsdorff@gmail.com

Kunniajäsenet

Eeva Piesala, Leena Sipilä

Toiminnantarkastajat

Anne-Mari Ohra-aho
Katri Suosara

Teemalehti

KORONA- AJAN HUOPAA

Hallituksen jäsenten korona-ajan
huovutuskuulumisia.

HUOPAILUA KORONA-AIKAAN

- MITEN SELVIÄN TÄSTÄ?

Eija Pirttilahti

Vuosi on jo vierähtänyt elämän säätämisessä koronan uhkaillessa. Tilanteet vaihtuvat nopeasti ja sitä elää jatkuvassa valmiustilassa. Muutoksia tuntuu olevan paljon kaikilla elämän alueilla.

Korona vaikuttaa kaikkeen toimintaan ja vaatii meiltä uutta asennetta, uusia työkaluja ja uusia taitoja... selviytyäksemme. Korona on minimoinut lähikontaktit, muuttanut niitä etäkontakteiksi ja etäännyttänytkin aiemmin etäisiä vielä kauemmaksi.

Kevään sulku- ja varotoimet johtivat lomautuksiin Taitokeskuksessa - ainoastaan kauppa oli auki kaksi päivää viikossa. Yhtäkkiä oli valtavasti vapaa-aikaa. Leppoisa, lämmin ja herttainen kevät suosi selviytymään eristyksissä muista ihmisistä. Puutarha piti kiireisenä, kun pihaamme ilmestyi kasvihuonekin. Luonto houkutteli ulkoilemaan ja liikkumaan. Lomautusaika kului hyvinvoinnista ja jaksamisesta huolehtimiseen. Monella tapaa sitä tunsii olevansa etuoikeudessa asemassa syrjäkylällä puuhastellen omiaan keskellä metsiä käyden kerran viikossa ruokakaupassa.

TuliReuna

Keväällä huopailuna syntyi huopaveistossarja **Katoavat ja selviävät** Filtin kesänäyttelyyn. Työni teema oli katoava luonto, vaikka se kuvaa myös omaa syvää huopakriisiä. Eläinhahmot nousevat tai vajoavat ryhminä, mustina, harmaina tai valkoisina. Kolmiulotteisuus-näyttelyyn valmistui myös toinen työ, **TuliReuna** (kuva s. 7). Se oli haaste yhdistää huopateokseen punontaa ja hyödyntää vanha, hylätty

huopatekstiili. Työni kokosi kasaan perinteitä, kun taas näyttely toteutettiin Filtille aivan uudella tavalla.

Koronakesä meni kotoillessa. Kaikki kesäriennot ja -tapahumat puuttuivat, kun ne aiemmin olivat oleellinen osa perheemme kesää. Oma perhe ja koti oli kaiken huomion keskiössä. Tehtiin remonttia, uusittiin jätevesijärjestelmää,

Puputossut

laitettiin puutarhaa ja raivattiin rantaa. Kesäpuuhastelu oli korkeammalla tasolla kuin vuosikausiin. Rauhallinen ja omaehtoinen kesäelämä oli rentouttavaa ja voimauttavaa, ja sitä tunsu kiitollisuutta omasta syrjäisestä kuplastaan kaukana maailmalla myllertävästä koronasta.

Syksyllä työt Taitokeskuksessa jatkuivat normaalisti. Panostin kovasti uusien käsityötekniikoiden oppimiseen, kuten punontaan, tallukkaiden tekemiseen ja neuleisiin. Huopailussani syvennyin huopatossujen huovuttamiseen, sillä siihen en ollut aiemmin juuri-kaan perehtynyt. Kehittelin sisätossujen huovuttamista kurssituotteeksi Taitokeskukselle ja näin syntyivät **Puputossut**.

Työssäni pohdin ja hyödynnän paljon kierrätystä. Yrityksessäni olen aina pyrkinyt käyttämään materiaalin mahdollisimman tarkasti – viimeiset silput huopapallojen sisällä - niin ettei roskeen heitetä mitään. Syksyn hassuna huopaprojektina oli luoda isohkoja eläinhahmoisia huopaveistoksia pesukoneshokin kokeneiden villavaatteiden päälle.

Huopailuna syntyi kettupari **Vieno ja Väinö**: Vienon sisällä on käsinneulottu vanunut neuletakki ja Väinön runkona Marimekon venynyt neulemekko.

Työhulluuttani päätin huovuttaa uuden työn Villasta huovaksi -näyttelyyn. Tavoitteena oli kehittää edelleen huopapunontaa ja hyödyntää huopaamolta löytyviä materiaaleja. Kuulureiden jätteeksi jääneistä reunuksista syntyi ruukkumainen veistos **Syvät juuret**. Tavoittelin työssä vahvuutta, paksuutta ja massiivisuutta kuvaamaan huovan voimaa. Korona keikautteli näyttelyä ja asetti sen lopulta Taitokeskukseen. Vasta tämän näyttelyn myötä minulle alkoi hahmottua, miten valtavasti työtä some vaatii ja miten vähän aikaa someen on käytettävissä.

Huopayritykseni yksi vuoden ehdottomista kiintopisteistä vuoden kiertokulussa ovat Kädentaidotmessut Tampereella - tänä vuonna virtuaalisena. Sain herätyksen osallistumiseen liian myöhään, mutta lähdin mukaan uteliaisuudesta. Panostukseni jäi pahasti vajaaksi, sillä kompastuin resurssien ja ajan puutteeseen. Virtuaalimessut hämmensivät minua, vaikka suuri yleisö on ilmeisesti täydessä vauhdissa. Lieneekö tämä sukupolvikysymys?

Vieno ja Väinö

Syvät juuret

Hieman huolestuttaa toimialan tulevaisuus, jos menestyminen on kiinni digitaidoista ja kädentaidot jäävät toissijaiseksi. Vai onko digitaito lukutaitoon verrattava itsestäänselvyys tuleville sukupolville ja kaikki muut taidot kehittyvät perustaitojen päälle? Ainakin korona on vaatinut kaikilta käsittämättömän paljon paneutumista digimaailmassa loikkimiseen. Etäilytaidot ja -työkalut jäävät käyttöön tyelämässä väistämättä- virtuaalimessuinakin.

Kotoilu ja omissa ympyröissä pyöriminen on innoittanut arkeologisiin kaivauksiin omissa varastoissa. Osittain on ollut kyse jopa kadonneen huopatyön arvoituksesta. Verstaan kaapista, jonka sisältö kirjaimellisesti rojahti lattialle, löytyi vuosikausia hukassa ollut **Karhu**-työ. Viimeistelin Sigrid Bannerin kurssilla huovutetun huopamosaiikkikokeilun ystävänpäivänä huovuttamalla pienen punaisen pallon saksalaisilta vierailta tuliaisiksi saamas-

Karhu ja puolukka

tani villasta - muistoja menneeltä kansainvälisyyden ajalta, jolloin oli mahdollisuus ja varaa matkustaa.

Karhu ja puolukka -työn laitoin lasikehyksiin grafikan lehden tavoin, jotta se ei enää katoa ajan kerrostumiin.

Huopailu vaikuttaa olevan sittenkin minulla syvänä virtana kaiken haasteellisen ajan taustalla. Sieltä löytyy loputtomasti mahdollisuuksia lievittää välttelyn ajan stressiä,

kun kotoa lähdän vain työhön tiukasti maskien suojissa.

Käsityöt tuntuvat olevan yleinen keino selviytyä tästä koronakurimuksesta, puhutaan suorastaan käsityön hurmiosta. Neuleet ovat saaneet valtaisan nosteen, joten ehkäpä käsityömaailma hullaantuu huovutukseenkin vielä uudelleen.

Ainakin suomenlampaanvilla tuntuu nousevan suuren kiinnostuksen kohteeksi, joten koronakriisillä on positiivisiakin vaikutuksia. ■

A stylized, dark red virus icon with circular nodes and connecting lines, located in the top left corner of the page.

HUOVUTUKSIA KORONA VUOTENA

Mari Hämäläinen

Minulla, kuten monilla muillakin tänä vuonna, luonnossa liikkuminen ja luonto nousivat entistä tärkeämmäksi, elvyttäväksi paikaksi. Epävarmana aikana lähiluonto toi kaivattua pysyvyyttä.

Viime kevät päättyi opetustöiden osalta kuin seinään - tilalle hiipi sekä ahdistusta että vuodenajalle tavallisesta poikkeavia pysähtyneitä ja rauhallisia hetkiä.

Kesänäyttelyyn toteutin ruokoiheisen teoksen **Tuulessa**. Kävelylenkit lähirannassa tuntuivat hyvälle ja rauhoittavalle-vihreät heinät kasvoivat vedenrajassa, ja keinuivat keveästi tuulen liikkeessä. Mutta elämä tuntui olevan monilta osin raskaassa ja tuulisessa vaiheessa, jatkoa ei oikein osannut suunnitella eikä ennustaa.

Kesän aikana matkailimme pohjoisessa Suomessa ja piipahdimme Norjassa. Heinäkuussa oli lämmintä 9 astetta, kun sumussa ja tihkusateessa taapersimme tunturipolkuja.

Luonto oli karun kaunista, tunturissa ja vuorenrinteillä pieniä kukkia. Kaikki kuin pienoismaailman kokoon kutistettua.

Tuulessa

Syksyn saapuessa värin tummuivat, menin nyt väreissä vuodenaikojen mukaan.

Olin aiemmin huovuttanut pienehkön valkoisen lumiaiheisen teoksen, jossa kaksi osaa taipuu kirjamaisesti yhteen. Tuulessa-työssä muoto kuitenkin muuntui avautuneeksi kirjaksi ja sai näin jatkoa myös Syksystä talveen -työstä. Nämä kaksi huopateosta on koottu vanhojen kirjojen kansiin. Syksystä talveen -työn pohjana on värjätty huopapala ja metallilanka-muotojen ympärille huovutettua villaa. Metallilanka onkin ollut jo useamman vuoden töiden osana, välillä rakenteessa piilossa mutta muutamissa töissä myös osana pintaa.

Näistä pienehköistä töistä syntyi nyt luontevasti sarja, joka sopivana hetkenä voi täydentyä uusilla osilla. Ainakin yhdet kirjankannet on vielä jäljellä. ■

KURJAN KORONA KEVÄÄN HELMET

Tiina Kerminen

Kurjan koronakevään piristykseksi,
letätöiden vastapainoksi,
pieneksi puuhaksi poikkeusoloihin,
tekemiseksi kotioloihin,
syntyi helmet.

Pehmeästä ja kovasta,
kylmästä ja lämpimästä,
mansikan punaisesta, auringon keltaisesta ja nurmen vihreästä,
erilaisista pinnoista ja pirteistä väreistä,
syntyi helmet.

Huopapalloista, tupsuista ja helmistä,
kangastilkuista ja langanpätkistä,
suunnitellen ja sommitellen,
käsin tehden,
syntyi helmet - tuomaan iloa ja valoa kevätpäiviin!

ERILAISET AJAT

Marika Halme

Meillä löytyy varmaan yli viisi miljoonaa koronatarinaa. Minun tarinassani jouduin laittamaan rakkaan yritykseni (pienet ORANSSIT) hyllylle tilausten haihduttua suurin piirtein yhdessä yössä.

Tuli aika ontto olo.

Toisaalta kädet sai levätä jokapäiväisestä huovuttamisesta ja toisaalta mieli oli ihan tyhjä. Pikkuhiljaa sallin itseni nauttia ihan omasta ajasta, sain lukea kirjaa kun huvitti ja rampata pitkin metsiä koirien kanssa.

Virkkasin itselleni takin ja kohta virkkasin ukollekin, sitten aloin suunnittelemaan kirjoneuleita.

Käsityöläisen kädet kaipaa aina jotain tekemistä.

Opettelin leipomaan hapanjuurileipää ja huomasin, että prosessi oli samankaltainen huovutuksen ensi-askelien kanssa: alkuun kaikki tuntuu vaikealta ja työ leviää käsiin, kunnes oppii sinuiksi materiaalin kanssa ja lopputulos alkaa näyttää siltä, mitä alkuun suunnittelikin.

Huovutin kannet vihoilleni, mihin kirjaan silmukoita, sienijuttuja ja leiväntekoa, siinä ne on samassa paikassa kaikki – turvassa villaisessa kainalossa.

Tulevaisuus on utuinen arvoitus, mutta käsillä tekeminen pitää mielen valoisana. ■

EI NIIN PAHAA ETTEI JOTAIN HYVÄÄKIN

Mari Jalava
kuvat Pihla Liukkonen

Korona-ajan alussa uutiskuvissa näkyi usein värikkäänä kuvattu koronavirus. Uskomattoman kaunis! Ihana kolmiulotteinen muoto ja värit kuin Karibianmereltä. Kaunis, mutta kavala. Tuo kaunis kavala virus on vaikuttanut myös minun elämään. Olen yksinyrittäjä kangaskauppa-ompelimossa. Viruksen liikkeet iskevät aaltolina liiketoimintaan, välillä hiljenee täysin, välillä taas on jokseenkin tavallista kaupantekoa. Hiljaiset jaksot ovat kuitenkin kaikessa julmuudessaan avanneet ovia luovuudelle: huopataiteelle ja huovutuksen kehittämiseen. Viime kesänä kuvasimme koronakevään tuotoksia ja äskettäin sain tiedon, että juuri niitä töitä on valittu tulevan kesän Schönnäyttelyyn Handwerksformiin Hannoveriin. Balsamia haavoille, sillä maaliskuun näyttely Saksassa peruuntui koronan vuoksi, samoin muutama muu. Toivottavasti tämä toteutuu.

A woman with long brown hair is lying down, her head tilted back and eyes closed. She is wearing a blue top. Large, vibrant pink felt flowers are arranged on her head and chest. The background is a soft, out-of-focus blue.

Suuri rakkauteni on huovutetut asustekorut. Olen valmistanut pääasiassa pukukoruja, mutta näinä aikoina olen kehittänyt myös hius- ja rannekoruja. Ystävänpäivän alla liikehuoneistoni muuttui yhdeksi päiväksi kuvausstudioksi ja kuvasimme uusia koruja Facen mallihakuun vastanneiden mallien päällä. Mallit olivat monen ikäisiä ja kokoisia tavallisia ihmisiä. He kokivat tapahtuman iloisena elämyspäivänä. Piristävänä poikkeuksena korona-arkeen. Jotain muuta, kuin kotona kökkimistä. Piristystä se toi minunkin arkeen. Päivä oli niin onnistunut, että hymyilyttää vielä kauan. Kukkia ja kiitosviestejä virtasi. Pieni tapahtuma toi samalla hyvää myös muille alueen yrittäjille. Se työllisti meikkaajia, kampaajia ja kukkakauppiasta. Tämä kummallinen aika on auttanut arvostamaan itsestänselvyytenä pitämiämme asioita. Huomaamaan, että se suurin onni löytyy kuitenkin ihan siitä läheltä ja niistä pienistä asioista. Näethän sinäkin sen?

Iloa ja valoa kevääseen! ■

HUOPA HOMMIA POIKKEUSAIKANA

Heidi Halm

Nyt kun erilaiset harrastuspaikat ovat kiinni ja kotona tulee vietettyä suurin osa ajasta, on tullut siivottua kaappeja ja katsottua keskeneräisiä käsitöitä.

Ensimmäisenä löysin pari vuotta sitten huovutetun kankaan, josta olin suunnitellut paitaa. Silkkivillan toin aikoinani filttiläisten yhteiseltä reissulta Italiasta Felt Rosa -tapahtumasta ja päällikankaan sifonki-huivin olin löytänyt kirpputorilta. Jo huovuttaessa tiesin, että kangas ei tule riittämään, sillä en napapaitaa ollut tekemässä. Kun en ollut keksinyt, millä lailla jatkan helmaa, työ oli jäänyt kesken.

Onneksi työväenopiston nettikurssit toimivat ja sain vinkin Ryijy osaksi vaateetusta -kurssista. Leikkasin ja ompelin paidan ja jatkoin helmaa 12 cm pehmeällä kanavakankaalla, johon ompelin ryijypistoja. Nurjalle puolelle ompelin toisen kankaan tueksi. Jotta helmasta ei olisi tullut liian yksivärinen, laitoin valkoisten merinovillalankojen väliin vihreitä pistoja puuvilla-viskoosi-pellavalangalla. Kaiken kaikkiaan lankaa meni noin 150g, joten paidan helmasta tuli melko tukeva. Nyt odotan vain tilaisuutta, jossa paitaani voisin käyttää.

Toinen keskeneräinen työni valmistuu ennen kevättä (kuva s. 26). Vuosi sitten huovutin ja kirjoitin entiset makuuhuoneen verhot takkikankaaksi. Kun verhot olivat teko-kuitua, piti ne ensin ommella hyvin kiinni merinovillaesi-huopaan, jotta kangas kiinnittyisi kunnolla. Samoin kuvioi-den täydentäminen kirjomalla ennen huovutusta kiinnitti kangasta esihuopaan. Kokeilutilkusta tein jo vuosi sitten pienen laukun. Kun vielä saan ommeltua nappilistat, kauluskohdan, vuorin ja helman niin kevään koittaessa saan uuden takin päälleni. ■

VUOSI KORONAA

LANKAKAUPPIAAN ENEMMÄN
JA VÄHEMMÄN KIIREINEN
KORONAVUOSI

Tiina Mäki

Vuosi sitten korona tuli kuin puskista keskeyttäen opetustyöt Työväenopistolla.

Mulla oli silloin myös huovutuskurssi Jyväskylässä ja sinnehän jäivät kaikki tarvikkeet, kun kurssi keskeytettiin. Kesällä vasta hain tavarat pois, kun varmistui myös se, etten jatka siellä syksyllä.

Samaan aikaan lanka- ja lahjakauppa on ollut auki ja päivätyö siellä. Onneksi korona ei ole sitä sulkenut. Keväällä kuitenkin sen verran varman päälle piti ottaa, että hain itselleni eläkkeen... eli osittainen varhennettu varhaiseläke tuo nyt perusturvaa pienyrittäjän talouteen. Kesällä kauppa kävikin suht normaalisti. Kotimaisia turisteja kävi heinäkuussa tavallista enemmän, ulkolaiset turistit tietysti puuttuivat rajojen ollessa kiinni.

Syksyllä taas sivutyöt opettajana alkoivat Jämsässä normaalisti. Opettamani kudontapiirit lisääntyivät yhdellä ja syksyllä pidin myös yhden viikonloppukurssin huovutuksesta kiinnostuneille. Makrameen suosio yllätti ja niitä kursseja pidinkin kaksi.

Huovutusopetusta täydensi lasten käsityökoulun
jatkoryhmä: viisi villiä poikaa ja kolme tyttöä
- enemmän ja vähemmän innokkaita. Mukava
kokemushan tuo oli kuitenkin.

Jo keväällä alkoi olla oireita, että koronakaran-
teenit ja yhteisten kurssien puuttuminen saivat
ihmiset tarttumaan käsitöihin. Islantilais-
neuleiden buumin pitkin syksyä "pahennuttua"
on lankakaupan kiireet lisääntyneet. Joulu-
myynnistäkin suurempi osa tuli lankamyynnistä,
kun yleensä lahjavaramyynti on ollut
pääosassa.

Huopatuotteista tosumyynti piristyi joulun alla
tavallista isommaksi. Itselleni neuloin toisen
islantilaisneulepaidan joulunpyhinä.

Uusi vuosi alkoi uusilla karanteeneilla.
Iltaopetukset ovat vieläkin tauolla ja keväälle
suunniteltuja kursseja peruuntui mm. huovutus-
kurssi. Pienemmille koululaisille on - ainakin vielä
- käsityökoulun alkeisryhmän huovutuskurssi
hiihtoloman jälkeen.

Mutta islantilaisneuleita neulotaan vieläkin enemmän. Kauppaa rajoittaa vain islantilaisten lankatukkujen toimitusvaikeudet. Siellä kehuukoneet käyvät täydellä teholla, jotta Suomeen saataisiin lankaa. Puuttuvista langoista ja väreistä tulee kyselyjä ympäri Suomen. Vaikka mulla ei olekaan verkkokauppaa, olen lankoja lähettänyt eri puolille maata. Myös puikot alkavat olla loppu tukuista. Kyllähän toki muitakin lankoja ostetaan. Ja mikä ilahduttaa käsityö-opettajaa, niin asiakaskunta on nuorentunut selkeästi.

Pieni joukko on myös vaihtanut neulelangat suomalaiseen villaan ja myös sen myynti on lähtenyt kasvuun mm. Tikkuripaitojen neulojat ovat sitä omalta osaltaan lisänneet.

Huovuttamaan en ole itse paljon ehtinyt, mutta perinteisesti kesän näyttelytyö valmistui aikataulussa, jopa pari viikkoa etuajassa (kuva s. 53). ■

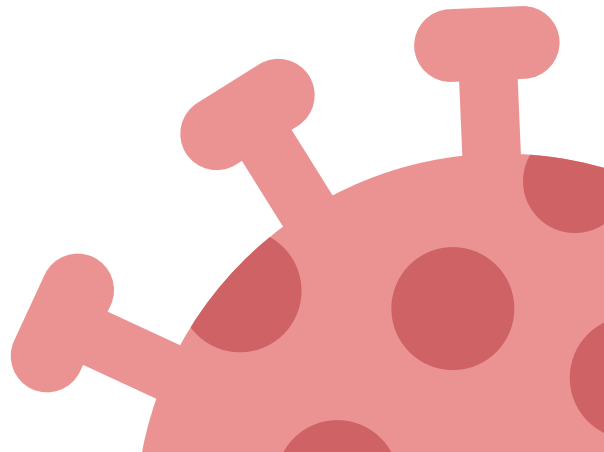
Leena Aaltio

Koronavuosi on tuonut isoja muutoksia työelämään. Samalla luonnon rooli on kasvanut entistä suuremmaksi palautumisen paikkana, energian lähteenä.

Villan viehätys elämässä on lisääntynyt: pukeudun merinovaatteisiin päivittäin luonnossa kulkiessa ja yöpyessä.

Huovutuksestani sen sijaan on tullut huomisen huopaa... ■

KORONAVUOSI

KORONA PANDEMIA

TURHAUTTAVAA...
PELOTTAVAA...
IKÄVÄÄ...
HIDASTUTTAVAA...

Sirpa Mäntylä

Koronavirus tuli elämäämme ensin kaukaisena, hitaasti lähestyen. Yhtäkkiä se vain valtasi arkisen elämämme. Herää kysymys: millainen maailma meitä on vastassa vuosien päässä? Kukaan ei tiedä varmasti mitään...

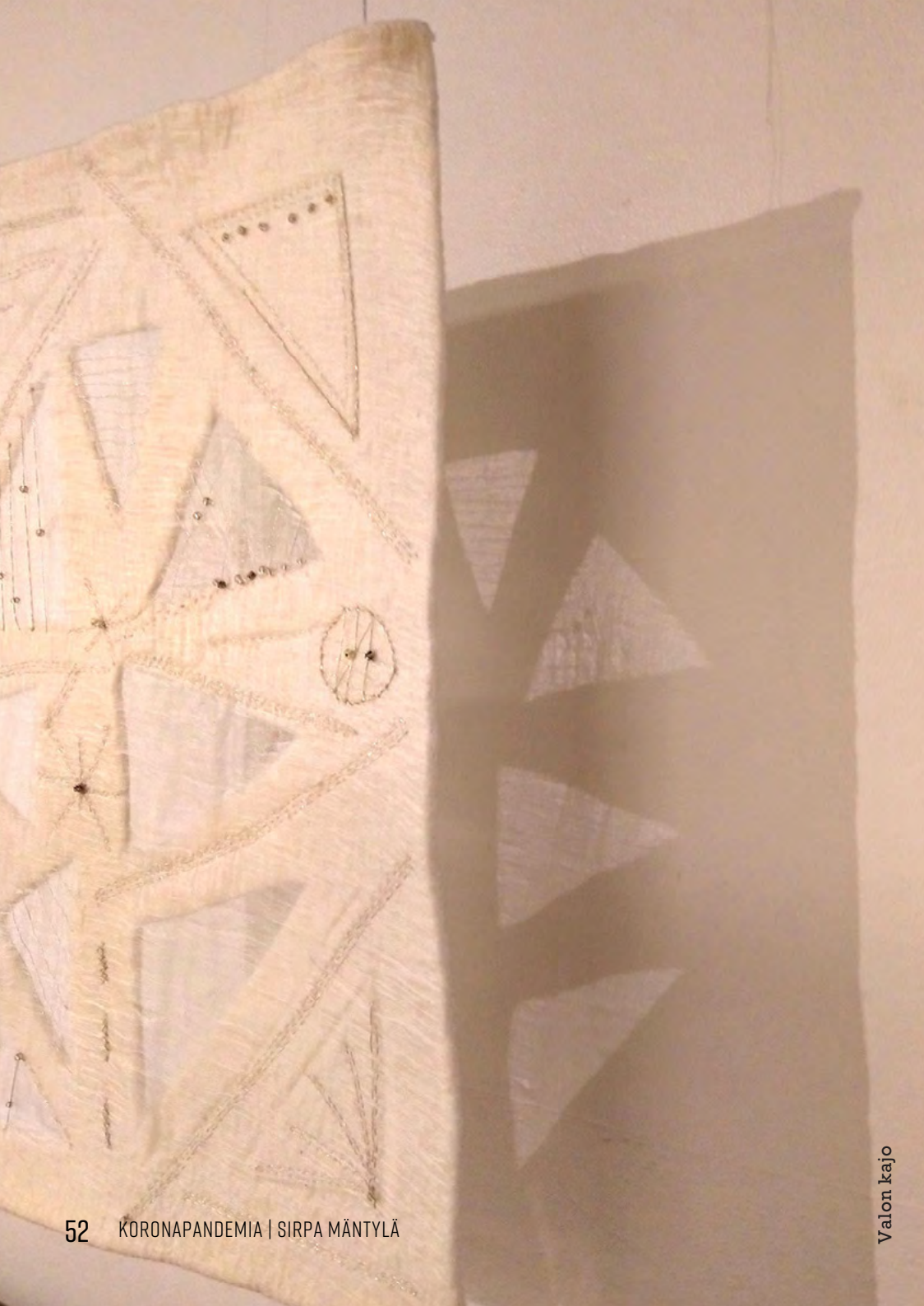
Alkuun ylimääräinen vapaa-aika oli jotenkin helpottavaa. Jossain vaiheessa uutisten seuraaminen tuntui ahdistavalta. Ikävä ihmisiä ja kontakteja valtasi! Odotettiin, että ennen vuoden loppua pahin olisi ohi, nyt jo tiedetään, ettei niin käynyt.

Positiivisia asioitakin on, päällimmäisinä ulkoilu, metsälenkit koiran kanssa ennen lumen tuloa, käsityöt ja kirjojen

lukeminen. Olen jo sulkeutunut hiljalleen kaappien siivoukseen, turhien papereiden tuhoamiseen ja käyttämättömien vaatteiden poistamiseen. Yhdistyksen kannalta eniten harmittaa, kun en ole onnistunut näyttelytilan saamisessa hakemuksista huolimatta.

Luen Barack Obaman uutta kirjaa – mielenkiintoista. Neulon sukkia ystävättären värjäämistä ohuista laadukkaista langoista. Viestittelen poikieni ja lastenlasteni kanssa. Kirjoittelen viestejä kontakteilleni ulkomaille. Yritän pysyä positiivisena!

Aurinko pidentää päivää – nautitaan ja odotetaan kevään tuloa! ■

SUOMEN HUOPAYHDISTYS, FILTTI

Lehden toimitus

Filtin hallitus. Yhteydenotot, kuvien ja artikkeleiden lähetys sähköpostilla info@filtti.fi

Jäsenmaksut

- varsinainen jäsen 40 €
- yhteisöt, yritysjäsenet 50 €

Huom!

Yhteisöt ja yritysjäsenet saavat ilmaisen mainoksen jokaiseen lehteen.

JÄSENILLE TIEDOKSI

Jäsen- ja näyttelymaksujen maksamisesta

- Maksut tulee ehdottomasti maksaa eräpäivänä!
- Maksussa on oltava viitenumero tai jäsenen nimi näkyvissä.
- Vuoden 2020 alusta jokaisesta maksun viivästymisestä lähetämme muistutusmaksun, johon lisätään 5 € / muistutus.

Osoitteenmuutokset

Muista ilmoittaa uudet osoitteet Filtille - myös sähköpostiosoitteet! Voit tehdä sen Filtin jäsensivuilla www.filtti.fi/jasentietojen-paivitys tai sähköpostilla info@filtti.fi

Yhdistykseen liittyminen

Täytä jäsenhakulomake Filtin nettisivulla www.filtti.fi/hae-jaseneksi/

Yhdistyksestä eroaminen

Eroilmoitus tulee aina tehdä kirjallisesti (sähköposti ok) ennen kuluvan vuoden loppua tai viimeistään ennen kuin seuraavan vuoden jäsenmaksu on laskutettu (yleensä tammikuun puolivälissä). HUOM! Laskun maksamatta jättäminen ei ole eroilmoitus.

Nettisivut

Mikäli haluat nettisivusi linkiksi Filtin sivuille, ilmoita siitä sähköpostilla info@filtti.fi

SUOMEN HUOPAYHDISTYS FILTTI

www.filtti.fi